

Sygn. akt VI Ka 319/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Anna Mościcka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Barbary Kamińskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2022 r. w Elblągu sprawy

A. J. s. W. i T. ur. (...) w B.

oskarżonego o czyn z art. 244 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 31 maja 2022 r. sygn. akt II K 531/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 319/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Braniewie z 31 maja 2022r. w spr. II K 531/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		A. J.	Karalność oskarżonego Czyn z art. 244 kk	Informacja z KRK	k.171-173
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód ten zasługuje na wiarygodność.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca w apelacji podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych z art. 438 pkt. 3 kpk.</p> <p>Na wstępie należy zauważyć, że bezspornym jest, iż wobec oskarżonego został orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który obowiązywał w czasie czynu. Taki zakaz ma pełnić przede wszystkim funkcję prewencyjną, wykluczając z ruchu osoby stwarzające niebezpieczeństwo w komunikacji. W wyroku SN z dnia 5 maja 2009 r., IV KK 432/08 stwierdzono że, żadne reguły interpretacyjne, w tym odwołanie się do treści art. 42 § 1 k.k., nie upoważniają do ograniczenia zakresu orzeczonego zakazu tylko do miejsc określonych w dyspozycji art. 178a § 2 k.k. tj. dróg publicznych i stref zamieszkania.</p>		

Orzeczonego wobec oskarżonego zakaz, nie ograniczający się do dróg publicznych i stref zamieszkania, spełniać zaś miał, oprócz funkcji represyjnej i prewencyjnej również funkcję ochrony bezpieczeństwa w komunikacji. Funkcja ochronna ma być realizowana we wszystkich miejscach, gdzie odbywa się ruch lądowy. Przy czym ruchem lądowym w rozumieniu orzeczonego zakazu jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, ale również ruch w miejscach dostępnych dla szerszego spektrum osób (nawet jeżeli miejsce takie potocznie można nazwać podwórkiem czy przydomową drogą). A w realiach niniejszej sprawy- wbrew stanowisku obrońcy- to miejsce w którym oskarżony prowadził pojazd było takim miejscem. Obok parkujących tam samochody mieszkańców (przy czym na filmie widać więcej niż trzy samochody mieszkańców, na które powołał się w apelacji skarżący), mogły tam bowiem wjeżdżać inne osoby, brama do terenu była bowiem otwarta. Sam obrońca wskazuje w apelacji, iż droga przy budynku była dostępna dla innych, nieoznaczonych użytkowników np. kurierów czy listonoszy, co należy łączyć z faktyczną dostępnością i rzeczywistym wykorzystaniem tego miejsca dla ruchu pojazdów i innych osób niż mieszkańcy budynku. W to zaś wpisuje się też uwaga sądu orzekającego o dostępności miejsca zdarzenia także dla gości mieszkańców budynku, pieszych, w tym dzieci. Skoro zaś ruch drogowy (i to nie tylko ograniczony do mieszkańców) się faktycznie tam odbywał, to – wbrew argumentom z apelacji obrońcy- należało zgodzić się z ustaleniami sądu I instancji wskazującymi na wyczerpanie przez

oskarżonego znamion czynu z art. 244 kk.

Ponadto z apelacji obrońcy wynika, iż sąd I instancji, przy wyborze odplaty karnej, niewystarczająco uwzględnił specyficzne okoliczności czynu, w tym krótki odcinek drogi przejechanej przez oskarżonego czy motywację związaną z chęcią pomocy sąsiadce. Jednak należy podkreślić iż sąd orzekający okoliczności te dostrzegł, czego wyrazem jest (szerzej opisana w pisemnym uzasadnieniu wyroku) rezygnacja z wymierzenia najsurowszej kary tj. pozbawienia wolności wynikającej z sankcji art. 244 kk, i poprzez zastosowanie dobrodziejstwa z art. 37a§1kk, orzeczenie niezbyt wysokiej kary grzywny 100 stawek dziennych po 20 zł. Przy czym sąd uwzględnił przy kształtowaniu kary także dotychczasową karalność oskarżonego, co obrona z oczywistych względów pomija.

Natomiast przytoczone przez obrońcę ww okoliczności nie mają w realiach niniejszej sprawy aż takiego wydźwięku by stosować umorzenie postępowania, po postulowanym przez obronę przyjęciu znikomego stopnia społecznej szkodliwości, skoro oskarżony umyślnie naruszył zakaz, i to w zamiarze bezpośrednim, mając w pełni świadomość nałożonego na niego zakazu, do którego się nie dostosował. Tym bardziej, że do udzielenia pomocy sąsiadce wystarczyłoby uruchomienie pojazdu- a nie widoczna na zdjęciu- dalsza jazda tym pojazdem przez oskarżonego.

Reasumując, to zarzut i argumenty podniesione w apelacji obrońcy nie mogły służyć skutecznemu wykazaniu takich błędów, które

by miały służyć do wzruszenia zaskarżonego wyroku.		
Wniosek		
<p>O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, - i umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 17§1 pkt. 3 kpk z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wnioski końcowe o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania nie zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Ponadto brak było podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, gdyż nie zachodziły warunki z art. 437§2 zdanie drugie kpk do takiego postąpienia, a nadto obrona nie wskazywała nawet by zaszły powody do przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wnioski końcowe nie zasługiwały na uwzględnienie.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II	W ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego

z uwagi na sytuację materialno-rodzinną oraz
konieczność zapłaty grzywny (art. 624§1kpk)

7. **PODPIS**